

Viktigast är att **förebygga**

En kommunal tjänsteman låter såga ner ett träd som står farligt till i en kurva. Därefter händer ingenting. Då och då är det någon som beklagar att det vackra trädet försvann. Jädrans kommun!

Men ingen kan räkna ut hur många som *inte* körde ihjäl sig mot trädet. Det är så förebyggande arbete ser ut. Det ser knappt ut alls. Men en brandkårsutryckning! Den ser ut! Och där är det Ingripande och Initiativ och Hjältemod och Räddning och Släckning och Åtgärder.

Fast killen i kofta och tofflor, han som kollar batterierna i brandvarnarna och bär bort skräp framför nödutgångarna – det är han som räddar flest liv.

Ambassadör Jan Eliasson satt för några år sedan och pratade med Anna Lindh just om förebyggande. Han insåg att det var i det förebyggande arbetet som de stora vinsterna låg. Anna Lindh tänkte på detta. Och nu, som ordförande i Anna Lindhs minnesfond, har Eliasson tagit initiativ till "Steget före – forum för förebyggande", där ett antal organisationer ingår: Rädda Barnen, Sveriges Ungdomsorganisationer, Expo, A Non Smoking Generation med flera. Plus Teskedsorden.

I slutet av november bjöd man in till ett första offentligt möte med samtal på temat förebyggande arbete. På scenen satt professor Stefan Einhorn, Elisabeth Dahlin, generalsekreterare i Rädda Barnen, och Seher Yilmaz, Sveriges ungdomsorganisationer.

Jan Eliasson förde ordet och erinrade om att i FN-stadgans första paragraf står det att man äger att "förebygga och undanröja hot mot fred". Det är redan en bjudande plikt.

Varför har det då så låg status? Einhorn påminde om den kritik som kampanjen för vaccination mot svininfluensan möttes av, trots att det var en bra åtgärd som räddade många liv.

– Kortsiktighet, sa Eliasson, politiker tänker i termer av mandatperioder.

Och Elisabeth Dahlin sa att det räcker inte med att bygga nya hus på Haiti, det måste vara *hållbara* hus. Som klarar nästa jordbävning. Och så vidare. Någon föreslog ett pris till Årets Förebyggare för att få upp statusen på tankar och åtgärder som sträcker sig långt in i framtiden. Diskussionen var livlig och kryddad med drastiska exempel och uppgifter om vår världs eländiga tillstånd: Två miljarder människor har inga toaletter, till exempel. Ofta kan små insatser få stora effekter.

När Elisabeth Dahlin påpekade att vi i Sverige har 250 000 barn som lever i fattigdom som hindrar dem från att delta i skolresor eller basketspel (inte råd med lämpliga skor), då snuddade hon vid den brännande kärnpunkten: den mest effektiva förebyggande åtgärden är anständiga levnadsförhållanden för alla på hela jorden.

Nästa möte hålls i februari.

250 000
svenska barn
har inte råd
med ordentliga
skor för idrott.